

II. Advertendum tamen, quod non ita stricte in Regula, & Statutis Generalibus præcipitur nobis observantia Romanorum Rituum, ut nostris Cæremoniis uti amplius non possimus: quin potius, illo Regulæ præcepto non obstante, particulares cæremonias nobis observatu præscripsit B. Pater: Et Capitula Generalia apertis verbis nos tantum absolvunt ab observantia earum cæremoniarum, quæ positivè Ecclesiæ Romanæ ritibus adversantur. Igitur in iis, quæ propriè illis ritibus non sunt contraria, seu quæ sunt supra, & præter Cæremoniale Romanum, idest in his, de quibus dictum Cæremoniale Romanum nihil disponit, vel ad illud nullo modo pertinent, omnino tenendum est nostrum Cæremoniale, ut probat P. Peyrin. in Formul. lit. M. cap. 1. n. 5. Exemplum autem afferri potest in Missa, ac Vesperis solemnibus, in quibus juxta Romanum ritum, dum Ministri ad altare accedunt, statuitur, præcedere debere Ceroferarios cum candelabris accensis, nulla facta mentione Thuriferarii, quem tamen præcedere, præcipit nostrum Cæremoniale: unde ita observandum est.

III. Verùm plura sunt, quæ jam positivè sunt reformatà, & plura, quæ ita apertè ex nostro Cæremoniario non habentur, stabilita jam per S. C. Rit. decreta, & per probatos Cæremoniarum Doctores, eisdem Congreg. Consultores, & idèò, ut nostrum Cæremoniale undequaq; perfectum evadat, quartam Partem instituímus de hujusmodi ritibus, quos omnino observare oportet, imò, ut eadem uniformitas in omnibus Provinciis eluceat, addimus quintam, & sextam partem de ritibus peculiaribus pro nostra Religione.

IV. Restat igitur videndum, quantam obligationem contrahant Fratres Minimi ex vi Regulæ, & Statutorum Generalium, circa observantiam sacrorum Rituum. Et quidem P. Peyrinis in Formul. loc. cit. loquens de nostro Cæremoniali asserit, servandum omninò esse sub gravi culpa, quò ad ea, quæ positivè Rom. Ecclesiæ ritibus non adversantur, quod idem consequenter asserit quò ad ipsos Romanos ritus, quia militat eadem ratio ab ipso assignata. Verum de ipsis Rom. Ecclesiæ ritibus observandis sub culpa gravi, existimo, nullam adesse difficultatem, ob præceptiva, & imperatoria verba, Regulæ citata: *persolvant, teneant: & in cap. Gen. 4. mandant, & in Barchin. 1. volumus, & præcipimus*, quæ verba inducunt obligationem ad culpam gravem, ut multis ostendit Bonac. de legibus q. 1. punct. 7. §. 4. n. 7.

V. Verùm hanc obligationem præcipuè cadere in Superiores, deducitur expressè ex cit. cap. Gen. 4. n. 32. dicente: *Uterius mandant, ut quilibet Corrector in suo Conventu, quo ad celebrationem Missarum, & Divini Officii, curet servare, & ab omnibus suis Fratribus uniformiter servari*